

nỗi niềm cây lá

phạm đình đức

$\text{♩} = 62$

Từ độ nắng Xuân cao Ngàn cây lá xôn xao Một ngày
Ngày đi ý lên xanh Ruổi rong cỏi nhân sinh Một trời

nao cho hoa tặng đời Thời còn xuân xanh thơm mộng người!
thơ thên thang lòng mình Một đời mơ cho đi đẹp tình!

Hạ hồng nắng qua nhanh Gọi Thu ủa lá cành Gió heo
Chợt chiều bên lên đên Dừng soi nước bóng hình Tóc phai

may chớ hơi Đông đến Ngàn lá xanh rớt xuống trơ khô
phôi nhuộm màu năm tháng Tầng ước mơ héo ủa trong vó

nhành Chưa gởi đời đã lưa đóa tình xuân
vàng Bao nỗi niềm thốn thức theo hợp tan

Đời cỏ cây chưa cho Người hương thơm sức hoa
Người đi mang quê hương Còn lenh đên dấu buồn

Nỗi niềm cây lá Qua thời xuân mộng Chưa kịp gởi
Bao chiều ngời ngóng Nắng soi ý lòng Đêm dài trâm

đóa Đã mau rớt rụng Chưa một lần kết trái đơm bông
lắng Ước mơ héo dần Nghe ngậm ngùi ủa lá cây xanh